

↑ { Късното
ръчично
издание

Симйолу! Прекръсти се и го цълуни! (Подава го на Куруто Симйолу, тънъкъ, сухъ, много високъ момъкъ). Съ него да паднешъ и, умръль вече, душманинътъ да не може да го изтръгне отъ ръцетъ ти! (Всички свалятъ калпаци и шапки).

Моряци, възстанници и публика: Да живѣе България! Да живѣе войводата!

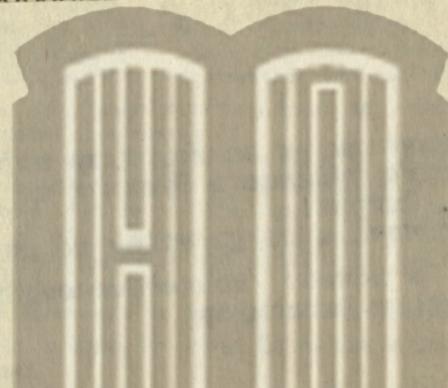
Ботевъ. Да живѣе Францъ Йосифъ! Да живѣе графъ Аандраши! Да живѣе капитанъ Енглендеръ! Ура!

Момчетата. Ура! Ура! Ура!

Капитанътъ и моряците (по хърватски). Живѣйте, братя бугари!

(Единътъ отъ хъшовете, въодушевенъ, иска да гръмне, ала Войновски бързо го спира).

Моряци.

Гла дооъръ часъ! Да живѣе България!

Енглендеръ. Тия българи, щомъ могатъ да викатъ по такъвъ начинъ „ура“, ще станатъ нѣкога голѣма нация... (Махатъ съ шапки, параходътъ бавно тръгва).

Завеса

КАРТИНА ЕДИНАДЕСЕТА

(Всрѣдъ Балкана. Ботевъ седи, дълбоко замисленъ, върху една скала, предъ входа на нѣкаква пещера. Нѣколцина отъ приближенитѣ му лежатъ край него, други ранени тихо стенатъ, отъ време на време прииждатъ нови бунтовници, които се промъкватъ снишени, край скали и хрести).

Ботевъ (сякашъ на себе си). Свършено е всичко. Жертвата бѣ напраздна... (Безнадежно поклаща глава). „Ще видим чакаме при Козлодуй съ талиги“. Кѫде сѫ? Кѫде сѫ 40,000 бунтовника въ Стара-планина? „Враца гори! София е об-